

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

A HAZAI SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK, KÁVÉSOK, PINCZÉREK ÉS KÁVÉHAZI SEGÉDEK ÉRDEKEIT FELKAROLÓ SZAKKÖZLÖNY.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 5-én és 20-án.

Előfizetési ár:

Épész évre. 12 kor. | Félévre 6 kor.
Háromnegyed évre 9 „ | Negyedre 3 „

LAPTULAJDONOS ÉS KIADÓ:
IHÁSZ GYÖRGY örököse

FELELŐS SZERKESZTŐ:
GYÖKÖSSY ENDRE dr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IX., Ferenc-körut 22. Telef.: József 22-81

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

Mozgóképek.

A modern kaloda

az uzsoráskodás, az árdrágítás undorító bűnének kiplakatirozása. Okos dolog. A hetedik kerületi kapitányságot illeti érte a dicséret. Ott eszmélt Koós Géza dr. rendőrfogalmazó erre a bölcs dologra. A negy tejnagykereskedő:

Riedl Ferenc,
Robitsek Ödön,
Feledi Dezsőné,

Freund Ignác neve hirdetési oszlopokra kerül. Hadd tudja meg Budapest népe, hogy ők voltak azok a tisztas urak, a pesti fronton harcoló hősök, akik a kávésoknak maximális áron nem árultak tejet, de maximális áron felül mosolyogva, boldogan tudták azt szállítani, adni, ajánlani. Szégyenoszlopra velük. Talán így ráeszmél a nagyközönség is arra az áldatlan állapotra, amely a kávésokat, a vendégfogadókat szorítja, öleli, idegesíti, megöli. Talán így lassankint megérjük, hogy nem mindenki bennünket szid, mocskol, köpköd. Talán így még lehet a háboru utolsó hónapjainak jobbrafordulásában is biznunk. Csak elő azokkal a bölcs és bátor Koós Gézákkal.

*

A kávé is

a háboru tüzebe került. Egyelőre még csak a tejes kávé. Megszabják: ki ihatja, mikor ihatja. A kávéházakban és a cukrászdákban a mult péntek óta tilos uzsonnára kávé inni. Ismerjük a nagy célt, amit szolgálni akarnak e szigorú rendelettel. A gyerekeknek és a betegnek kell a tej. Jól van. Illetőleg jó volna, ha — jó volna. De ugy van-e? Oda jut-e a kávésoktól elvont tej, ahová szánták? Megcsinálták-e a rendelet kitalálói azt a csatornát, amely a betegek és gyerekek bögréibe vezeti a kávésoktól elvont tejet? Mert ha azt nem csinálták meg okosan, pontosan, akkor nem történt egyéb, csak az, hogy megfosztottak egy csomó budapesti kávést jövedelme tekintélyes részétől. S ha csak ezt csinálták meg suta, be nem fejezett, végig nem vezetett rendeletükkel, gondolk-e arra, hogy a kávésokból napról-napra rosszabb és rosszabb adózó poigárokat fabrikálnak az urak. Mert ugy-e, akinek jövedelme nincs: adót miből fizessen. Erre is kellene már gondolni egyszer urak, urak!

Nemes Kun.

A Balaton.

Irta: Gyökössy Endre dr.

Férfias dolog, uri tempó őszintén bevallani a kudarcot. Nincs hát benne bűn, ha minden teketória nélkül bevalljuk, hogy a Dunakonferencián — felsültünk. Jó lesz minden harag és gyűlölet nélkül az okulás kedvéért megállapítanunk, hogy a szemfüles Bécs megint lefőzött bennünket. Úgyes bátor polgármestere — majdnem — bebizonyította a konferenciázó uraknak, hogy a Duna medre sokkal mélyebb és szélesebb Bécsnél, mint Budapesten; világos akkor, hogy ott hajózhatóbb is s na, így miért akarja a Duna városai között a vezérszerpet Budapest vállalni, követelni és játszani?

Szerencsére a Balatonnal nem járhatunk így. A Balaton egészen, osztatlanul a miénk. A miénk északon, délen, keleten és nyugaton. Miénk köröskörül. Így talán nagyobb reménykedéssel nézhetünk annak a mozgalomnak a szemébe, amelyet a Balatonért indított meg Balatonfüred tulajdonosa, a híres bencésrend, a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank és a kormány.

Világfürdőt építeni a gyönyörűséges Balaton partján.

Oda édesgetni, szoktatni, kötni a gyógyulni, pihenni, szórakozni, mulatni akaró pénzes idegeneket.

Ugy berendezni, hogy pazar kényelme, friss, ingerlő berendezése nemes versenyre kelhessen a világ akármelyik luxus-fürdőjével.

Nem sajnálni a milliókat a jövőendő kedvéért, a Balatonért, a magyarságért.

Legyőzni az éghajlatot, az időt, s úgy átvarázsolni a sok, sok millió erejével mindent a Balaton körül, hogy őszön is, télen is, tavasszal is lekösse magához azt, akinek bőven van pénze ritka gyönyörű keretben — a Balaton mellett — tölteni az időt.

Megragadó program. S ha a nagy bank üzleti szelleme összefogózik a bencések erkölcsi erejével és a kormány mindenható hatalmával: tényleg olyan csodát produkálhatnak, amelyet csak a Balaton mellett lehet életre hívni.

Gyönyörűséges, drága Balaton. Mi szépséges magyar tengerünk. Csak-hogy már egyszer komolyan rád veti a szemét a bankokban élő üzlet is. Csakhogy már egyszer a kormányhatalom is leereszkedik hozzád s magához akarja ölelni dus szépségedet. Csakhogy már egyszer a keresztyén, szelid rend főtisztelendő urai is elhiszik, hogy nem szégyen a nagyobb jövedelem.

Igy lesz belőled — Balaton, igaz kincs rejtett kincs helyett. Így elhiszük, hogy önzölni fog partjaidra a pénzes idegenek vidám csapata. Így megérjük talán, hogy a lágy vized fodrain hullámozó csónakokból játszó francia dal röpül majd a szilaj magyar nóta felé s kemény német ritmusok szállnak a puha olasz melódiák nyomán. Így meg lehet csinálni, hogy a világ divatja legyen a balatoni pihenés vagy szórakozás. Így ránk köszönthet az az idő, amikor a Balatonnál kell találkozót adni a legmagasabb tizezrek urainak.

Csak el ne fujja valamilyen vihar, szél vagy szellő ezeket az erős, magyar álmokat!

Olyan nagy távlata van ennek a nagyszabású tervnek, hogy szinte szédülve nézünk reá. De az az egy bizonyos, hogy eljövendő időkben csak ilyen módon lehetne még magunkhoz csalogatni az idegeneket.

Mi, akik messzi kívül állunk, akik csak félszemmel kandikálhatunk a forró tervek izzó kohójába, egyelőre üdvözetet küldünk az élő Balaton szívéen keresztül a vállalkozók felé. Tudván tudjuk azt is, hogy lapunk minden olvasója, barátja, ujjongó örömmel várja: mikor lesz már az egész világe a mi Balatonunk s mikor lesz így az egész világ rokonszenvéből és pénzből egy kevés a miénk is?

Pusztítsuk az árdrágítókat.

Irta: **Magyar Lajos.**

Nagy megnyugvással vette tudomásul a főváros, — sőt az egész ország közönsége az árdrágító tejnagykereskedők nyilvános kipellengérezését. Vajha ez az igen jól kidolgozott és bölcsen alkalmazott büntetés lépcsőfok lenne csak azon az uton, mely a mindenféle fajta árdrágítókat nagy tömegének tökéletes kigyomlálásához vezet. Ezt az eredményt pedig el lehetne érni, ha az ország közönsége a kávések jó példáján elindulva, összefogna és közös elhatározással szolgáltatná a hatóságok kezébe azokat az adatokat, amelyek alapján azután a büntető eljárás megindítható.

A kávések kényszerhelyzetben voltak és a maximált áron felül vették meg a tejet a nagykereskedőktől. Meg kellett ezt tenniük, mert különben nem kaptak volna tejet, ami nélkül pedig nem exisztálhatnak. A haramia-becsület szabályait azonban — igen helyesen — nem tartották magukra nézve kötelezőnek a kávések, hanem tesztülletté tömörülve, följelentették a lelketlen törvényszegő kufárokat. Följelentésük — amint láttuk — a lehető legjobb eredményt hozta meg.

A kávések ezzel az eléggé nem dicsérhető eljárásukkal igen jó követendő példát szolgáltatnak számos más ipari, illetve kereskedelmi csoporthoz tartozó üzletemberkollégáinknak, ezek között is első sorban a vendéglősöknek.

A vendéglőst a közönség sorából mindenki szidja, hogy drágán adja árúit, még az is, aki meg van róla győződve, hogy olcsóbban nem adhatja. Hiszen a korcsmárost már csupán megszokásból is »illik« szidni. Pedig ha meggondoljuk, hogy sokféle árúját mind milyen magas áron szerzi

be a vendéglős és ha hozzászámítjuk ehhez az üzlettel járó egyéb kiadásokat, nem csodálkozhatunk a magas áron. Tekintetbe kell ezenkívül venni még azt is, hogy az a kényszerhelyzet, amely a kávéstől maximálnál magasabb árnak megadását követelte, fokozott mértékben áll fenn a vendéglősök csoportjában. Fokozott mértékben azért, mert a vendéglős üzletének sokoldalú szükséglete miatt a termelőknek hasonlíthatatlanul nagyobb csoportjától és különböző fajtájától kénytelen beszerezni, mint a kávé. A vendéglős éppen ezért igen megbecsült falatja az árdrágítóknak; a legkülönbébb osztályú és rendű polgárok szíhatnak rajta egyet-egyét. Ha pedig a vendéglős nem akar rövid idő előtt tönkremenni, kénytelen a szipolyozás művészetét a közönség testén továbbítani akkor is, ha csak rendes üzleti hasznát akarja megkeresni.

Most itt az ideje annak, mikor véget lehet vetni ennek, — a vendéglősre magára nézve is — legalább is kellemetlen állapotnak. Csak használni kell a kávések fegyverét. A hetenkénti összejöveteleken, miket a vendéglősök egymás között fentartanak, igen jól és gyorsan el lehet készíteni e célra a szervezkedés munkáját. S azután testületileg és könyörület nélkül kell nekirontani az árdrágítókat förtelmes hadának.

A vendéglősök ezáltal nemcsak maguknak használnának, hanem megbecsülhetetlen szolgálatot tennének egyben a köznek is, még pedig jelentőségre nézve sokkal nagyobb, mint a kávések, kiknek beszerzése a vendéglősökével szemben a termelésnek elenyészően csekély térénemára szorítkozik csak. Csak akkor tudjuk ennek a fölveendő és mindenestre sikerrel végződő akciónak a jelentőségét kellően méltányolni, ha meggondoljuk, hogy mily számos csoportjával a termelőknek, illetve kereskedőknek áll érdekeltségben a vendéglős és mily óriási a

lakosság egyéb köreibé tartozók közül azoknak a száma, akik ugyanezekre a kufárokra vannak ráutalva. A vendéglősök tehát egy csapással sok oldalra kiható purifikáló munkát végeznének, ha az ő árdrágítóik megbüntetésére sorompóba lépnének.

A tett annál sürgősebb, mert — mint tudjuk — a borárok maximálásáról is szó van már.

Rajta tehát vendéglős urak, a kard ki van köszörülve, használni kell azt!

Az uzsonnakávé betiltása és a kávések.

A budapesti kávések ipartestülete kedden délután 3 órakor rendkívüli közgyűlést tartott az Opera-étteremben a délutáni uzsonnakávé-tilalom ügyében. Az ülést Harsányi Adolf elnök nyitotta meg. Előbb a cukorbeszerzés nehézségeiről beszélt, majd a cukrászsütemények ügyére tért át. Az ugynevezett zsemlye-kenyér ügyében, amelyet ezentul a cukrászsütemények helyett szolgálnának föl, beszélgetést folytatott Kürthy Lajos báróval. A közlélelmzési kormánybiztos megbizta, hogy elaborátumot terjeszzen be e kérdésben és azután ő majd határozni fog. Valószínű, hogy az ügyet kedvezően intézi el. Szólt a kávések ellen sürin beadott árdrágító följelentésekről és óvatosságra intette a kávéseket az ármegállapításnál. Beszámolt arról, hogy mily áldozatokat hoztak a kávések a menekültek javára, majd ezután áttértek a napirendre, vagyis az uzsonnakávé-tilalom ügyére.

Harsányi Adolf ismerteti a tejkorlátozás előzményeit. Azt mondták, hogy a betegeket, gyermekeket és aggokat látják el tejjel elsősorban. Ezzel szemben az volt a kávések álláspontja, hogy áldozatot is hoznak a betegek és gyermekek javára, de a fölösle-

Egy régi dunaföldvári hajó-kirándulás Budapestre.

A »Vendéglősök Lapja« eredeti tárcája.

Irta: **Skultéty Gyula.**

Az 1879—80-as időben még vetélkedett a magyar dunagőzhajózási társaság az osztrák régi társulattal és párhuzamos hajójáratok indultak Budapestről Mohácsra és vissza s a gyorsaságban egymást le akarták főzni.

Ebben az időben népszerű volt Dunaföldváron az ugynevezett kofahajó, mely vagy Paksról, vagy csak Dunaföldvárról indult Budapestre. Kevés utasa akadt, de ezen a hajón volt az utazás a legolcsóbb és ezen a hajón szállították Budapestre a legtöbb zöldséget és gyümölcsöt.

Mi akkor még ifju, heves vérű fiatalok voltunk és volt egy F. F. nevű paksi jó barátunk, aki nem vetette meg a mulatozást.

Szombati napon történt és az volt F. F. barátom szándéka, hogy szépen haza utazik Paksra, de a földvári meleg vendégszeretet, a jó ital és étel annyira felvillanyozta mulató kedvét, hogy felkiáltott:

— Fiuk! a délutáni kofahajóval utazunk Budapestre, a költségeket viselem!

A hat darab elsőosztályú jegyet Budapestre megváltotta. Az idő rövid volt; a kofahajó már kibújt az alsó-ré malmi közül és közeledett a hajóállomás felé.

Haza izenni a földvári érdekelt családoknak

nem igen kellett, mert kis városban az ilyen vállalkozásnak olyan hamar hire fut, mint a tüzvésznek.

A hajó éttermében szemlét tartva, kijelöltük a kis társaságnak legalkalmasabbnak kinálkozó asztalt és letelepedtünk a béke-asztal mellé, Grey, Bethmann-Hollweg helyett Friczi és én diktáltuk azokat a békepontokat, melyek biztosították az elég hosszúnak ígérkező utazás kellemességét és jó hangulatát. Friczi barátom első indítványa az volt, hogy a hajó kapitányát hívjuk meg. Láttá, hogy csinos, fiatal uri ember, aki talán örömet tölti el közöttünk néha-néha kinálkozó 10—20 perces szabadságidejét.

A meghívásnak jó eredménye volt és a bemutatkozásokon hamar tulesve: megkezdődött a kedélyes társas-vacsora, mely kisebb-nagyobb felkacagásokkal és szellemes mondásokkal, a kitörő lelkesedés zajával szépen haladt a magyar barátság és jókedv legmagasabb fokáig, úgy, hogy a Budapest felé folyton szaporodó közönség érdeklődését is felkeltette.

Akkor még a hajókon igazán pompásan és elég jutányos áron lehetett mulatozni. A legjobb rostélyost és bősztököt itt szolgálták ki izléses körítéssel, finom tésztaeműeket is kaphatott az ember, kitünő budai borok és kőbányai sörök társaságában. Mikor pedig a fess és energiától duzzadó kapitány ur is közbenk helyezkedett, a kiszolgálás pontos és kifogástalan lett!

A velünk utazó közönség hölgy tagjai is ér-

deklódtek asztalunk iránt. Mikor nem tetszett a hölgyeknek egy csomó uri tempóval mulató ifju? Sok szellemes felköszöntő is elhangzott, sőt az étteremben tartózkodó hölgytársaság tagjait is eltété egyik pajtásunk.

Dunaadony körül már együtt mulatozott az elsőosztály közönsége és szíves résztvevője lett a mindig tisztességes színvonalon maradt lelkes társaságnak és ismételve emlegették, hogy még ily élvezetes kofahajó utat sohasem tettek.

A hajó vendéglőse is jó napjai közé jegyezhet fel ezt a szombatot, mert Friczi barátunk, rossz memóriájára hivatkozva, gyakori fizetésekkel zavarta a főpincért és Ercsinél már a harmadik százast váltotta fel, hogy az elfogyott étel, ital és szivar árait lerőjja. Figyelme kiterjedt a hölgyközönség érdekeire is, melyet jeges kávé és fagyalt hiányában, jégbe hűtött limonádé elég sürü kiszolgáltatásával iparkodott kielégíteni.

Nagy hibának tarthatta F. barátunk, hogy a hajón nem akadt egyetlen cigány sem, mert muzsika nélkül a magyar mulatság csak olyan, mint a kovász nélkül süttött kenyér. Ő maga kitünő zeneértő és majdnem minden hangszeren játszó muzsikus volt. De pótolta a zenét a négy jó cimborá és főleg a kapitány ur fülbemászó bariton hangja, mely úgy omlott piros ajkáról, mint tárogatóból a szép kuruc nóta.

Az első baleset a társaságot akkor érte, mikor az egyik cimborá kalapját a fedélzeten elragadta a hajnaló dunai hűvös szellő és sze-

get maguknak követelik, mert az uzsonnakávé existenciális kérdés a kávések számára.

A tejforgalom megállapítására kiadott kérdőívek szerint 8—9000 liter tejet fogyasztanak a pesti kávéházak. A kávések kéri, hogyha rekvirálják is a tejmenyiséget, ne szüntessék be azt teljesen és ne kössék időhöz a kimérést. A mostani rendelet egészen váratlanul érte a kávésokat. Az elnök elmondja, hogy járt Kürthy bárónál még a rendelet kiadása előtt, hogy azt módosítsa.

Hivatkozott a rendelet ama hibájára, hogy a kávémérések számára a kávé kiszolgálását megengedi. Hiszen Bécsben a kávémérésekben is meg van tiltva az uzsonnakávé. Kérte, hogy vonja meg ezt az engedélyt a kávémérésektől, mert a kávéházi közönség átmevő azokba és tejet még sem kapnak a háztartások és a betegek. — A közlélemezési hivatal főnöke kijelentette, hogy magasabb szempontok kívánják a rendelet életbeléptetését, egyébként a kávémérések ügyét figyelembe veszi és ha meggyőződik arról, hogy tényleg úgy áll az ügy, ahogy a kávések mondják, intézkedni fog. — Határozati javaslatot terjeszt be.

A határozati javaslatban a következőket mondják:

Az Országos Közlélemezési Hivatal, illetve a székesfőváros tanácsának az uzsonnakávé, illetőleg a délutáni tejes italok betiltását tartalmazó rendelete a budapesti kávéházak érdekeit súlyosan érinti, sőt alkalmas arra, hogy azok igen nagy részének existenciáját is veszélyeztesse. Az ipartársulat közgyűlése tisztelettel meghajlik a gyermekek és betegek tejjelátásának biztosítását célzó, tehát magasabb szempontokból sugallt rendelkezés előtt, mindazonáltal azon nézetének ad kifejezést, hogy e cél a kávéházak érdekei-

nek ily súlyos megbolygatása nélkül is elérhető.

Évégből a budapesti kávéipartestület azt a kérelmet terjeszti a székesfőváros tanácsa, illetve az Országos Közlélemezési Hivatal elé, hogy a kiadott rendelet módosításával engedjék meg, illetve rendeltessék el, hogy a budapesti kávéházak tejfogyasztása — az elérni kívánt redukció arányában csökkentve — kontingentáltassék, úgy azonban, hogy a csökkentett mennyiség kiszolgáltatása időbelileg ne korlátoztassék. Amennyiben ebben pedig ezen kérelmünk elvi okokból nem volna teljesíthető, odamódosítják, hogy a kiadott korlátozás a vendéglőkre, szállodákra (five a clock), büffékre, korcsmákra, kávémérésekre, tejszarnokokra és a többi hasonló üzletekre is terjesztessék ki, mert e rendelet intézkedései következtében a kávéházi tejes italok délutáni forgalma ezen üzletekbe tereltek át s így amellet, hogy a kávéházakat megkárosítja, az elérni kívánt cél megvalósítására alkalmas.

Berger Leó szívesebben látta volna egy héttel előbb a közgyűlést. Szerinte nincs megszervezve az ipartársulat és ez a közgyűlés eső után köpönyeg jellegű. A kontingentálást, úgy hiszi, el lehetett volna érni. Indítványozza, hogy szervezzék meg erősebben az irodát, másodsorban testületileg járjanak el a miniszterelnöknel a közlélemezési hivatal elnökével és a rendőrfőkapitányságnál és világosítsák fel őket a helyzetről. És miután az uzsonnakávé tekintetében kapkodás van, ajánlja, hogy a teát egyöntetűen a kávé árában adják.

Gábor Ignác kifejti, hogy tíz kávéház alakult át kávéméreésre.

Ezután még több felszólalás volt. Mindannyian a kávések sérelmeit hangoztatták.

retett magyar Dunánk kékes hullámain ringott a dunaföldvári sárga szalmakalap. Ezt a kis bajt követte még két bajtárs hasonló katasztrófa, akik mind kalap nélkül érkeztek vissza a fedélzetről, mire a kapitány ur jóindulata anynyira fellángolt, hogy parancsot akart adni matrózainak az elszórt kalapok kihalászására. De Friczi barátunk leintette a mentőtervet és finom kalapok beszerzését ígerte a Budapestre érkező pillanatában.

Ember tervez, Isten végez! A hajnali órákban érkezvén Budapestre, a felemelkedett hangulat befolyásához képest, a hajóból való kilépés pillanatában, egyik jogásztársunk legolcsóbb ötleteként elhatározatott, hogy drága kalapok helyett akkor a hajóállomásokon 50 krajcárért árusított egy-egy cylindert vásároljon a bohém-társaság kalapját vesztett minden tagja és így fejfedővel ellátva, beállítottunk a »Redut« előkelő éttermébe és elkezdődött a gyógyítókozás számba menő kora reggeli elfogyasztása.

A Redut kiszolgáló személyzete, tekintettel az éjjeli utazás okozta gyűrődött arcokra és ruházatunk éppen nem gentlemann állapotára, nem nagy szívességgel, sőt nagy aggodalommal fogadta az ezüstsarkantyus Friczi barátunk legfinomabb ételek és pezsgő kiszolgálását követelő megrendelését. Friczi látva a tétovázó hangulatot: ezres bankót szakított ki erszényéből és a főpincér odacitálásával annak letétbe helyezését ajánlotta fel, a költségek fizetésének biztosítására, azt is kikötve, hogy az asztalnál csak magyarul beszélhetnek. A főpincér pár

percnyi elhatározási időt kért, talán kételkedve abban, hogy az ezres valódi kincstári papír. De pár pillanat múlva megjelent asztalunknál az összes megrendelt finom étel és ital, sőt a régi asztalkendőkét és tányérokat ujjakkal cserélték ki és asztalunk mellé pótasztal is került, a pezsgő megfelelő szervirozására.

A reggeli alatt Friczi barátunk folyton felvetette a kérdést, hogy futja-e még a letét? A főpincér pedig törött magyar nyelven válaszolta, hogy: Igenis, Méltóságos Ur! Valahányszor egy-egy pincér német szót ejtett ki, Friczi barátunk elzavarta az asztaltól, hogy előbb tanuljon meg magyarul s azután jöjjön vissza asztalunkhoz.

De végül is Friczi barátunk hazai levegő után vágyódva, számláját kiegyenlítette és busás borralvót adott minden pincérnek. A letétbe helyezett ezresből még vissza is kapott 540 forintot, amelyet aztán a Duna-part mentén akkori időben népszerűségnek örvendett, a szekszárdi »Sziget«-féle vendéglőben olvasztott fel aprópénzre.

A kiránduló társaság vidáman vitorlázott haza, a szeretett Dunaföldvára és Paksra.

Ez a két város mindig kedvelt helye volt a jó magyar vendégszeretnek. De ilyen mulatózásokat egyre ritkábban csináltak már Paks és Dunaföldvár fiai is. Szomorubbak, megviseltőbbek ma az emberek.

Szomorubbak hát a vendégfogadók is.

Apró hírek.

(*) **Uj kamarai alelnök.** Most kaptuk Miskolcra a hírt, hogy a miskolci iparkamara alelnökének, Neumann Adolfnak a megválasztását a miniszter jóváhagyta. A miskolci vendéglősök, kávések és fogadósok is örömmel fogadták ezt a hírt.

(□) **Uj pincefelügyelő.** Bereg, Ung és Szabolcs vármegye területére a pincefelügyelői teendőkkel Szirányi Jenő szőlészeti és borászati felügyelőt bízta meg a miniszter.

(+) **Az uzsonnázások beállítása.** Nemcsak Budapestben nincs már kávé uzsonnára a kávéházakban. Tilos már az — Debrecenben, Kassán, Miskolcon és Aradon. Szinte előre tudjuk, hogy jön nemsokára a hír — Temesvárról is, Pozsonyból is, Szegedről is. Így tovább. Így történik ez ma, hiába.

(.) **A kávéházak záróórja.** Az a riasztató hír jár a múlt hetekben szájról-szájra, hogy 11 órakor nemsokára bezárni a vendéglőket, kávéházakat. Hitte már mindenki. Mert ma semmi se lehetetlen. Egylőre azonban csak riasztó volt ez a hír, de nem igaz. Igaz azonban, hogy Párisban már este fél 10 órakor kell bezárni a kávéházakat a lapok jelentései szerint. De vajjon igaz-e? Hihetetlen biz ez a hír is.

(!) **Elítélés Bálint Dezsőt.** A Royal Orfeum direktorát a hetedik kerületi kapitányságon 300 korona pénzbüntetésre ítélte, mert Guthi Imre hírlapíró feljelentése szerint egy darabka sajtót 1 korona 30 fillért kellett fizetni az Orfeum vendéglőjében. Elvi jelentőségű az ítéletben, hogy Koós Géza dr. nem fogadta el azt a védekezést, hogy az árúkért — az üzletvezető volna a felelős.

(§) **Kézre került kávéházi betörők.** Burger Arpádné kávéházába és több kávéházba is betörték mostanában. A rendőrség két jómadarat fűlet le, akikről hamarosan bebizonyosodott, hogy ők voltak Burger Arpádné szaktársunk betörői.

(...) **A Korpaközpont bojárnya.** Rubin Dezső és Kristóf József a Korpaközpont bizalmával visszaéltek; hamisították a korpautalványokat s aztán jó pénzen értékesítették. Így jutott Schiffer Márton kereskedő sok korpához, a sok korpával jó üzlethez, a jó üzlettel nagy haszonhoz. Nyakon csípték az uri társaságot.

(x) **A szakírók új titkára.** A Magyar Szakírók Országos Egyesületének titkára, Róna Lajos lemondott állásáról s helyébe Somló Jenőt választották meg új titkárrá. Róna Lajostól szeretettel búcsuzunk s Somló Jenőt bizalommal üdvözljük mi is.

Társas reggelik.

November 24-én nincs összejövetel.

December 1-én Elő József vendéglőjében vacsora.

December 8-án nincs összejövetel.

December 15-én Glück E. János vendéglőjében (Pannónia) reggeli.

December 27-én nincs összejövetel.

December 29-én Kommer Ferenc vendéglőjében reggeli.

Jó barátok összejövetelei.

November 22-én Smander József vendéglőjében, VIII., Köztetető-ut

November 29-én Bakó István vendéglőjében, X., Asztalos Sándor-utca 7.

December 6-án Subik János vendéglőjében, X., Korponai-utca 7.

December 13-án Lerer János vendéglőjében, IX., Mester-utca 21.

MI AZ ÚJSÁG?

Van dohány, nincs dohány? . . . Két ur megy be a Bodó-kávéházba. Ugy sietnek, majd fellökik egymást.

— Pardon! — mentegetőznek.

Az egyik jobbra kanyarodik s a legbelsőbb sarokban ül le. A másik balra fordul s ő is jól elhelyezkedik.

— Pincér, küldje ide a főurat! — szól a jobb sarokban üldögélő.

A főpincér odalép.

— Parancsoljon.

A vendég suttog:

— Nincs szivarja?

— Nincsen.

— Borzasztó. Az ember egész nap lófut, dolgozik. Este bejön magukhoz s egy szivart se kap.

— Csak rossz szivar van.

— Milyen van?

— Rövid szivar csak.

— Bánom is én, ide vele.

— Tessék.

— Köszönöm. Borzasztó ez a dohányinség. El kell pusztulni az embernek.

*

Már a másik sarokból kiáltoz a másik ur:

— Főur, kérem csak!

— Tessék pan'csolni.

— Maga azt mondta tegnap nekem, hogy fele jövedelmétől elesett, mert nincs szivar, nincs dohány.

— Igen, úgy van.

— Hol nincs dohány?

— Magyarországon.

— Magyarországon nincs dohány? Ki mondja ezt?

— Én morfodom, mindenki mondja, mindenki tudja.

— Nohát én nem tudom.

— Hogy-hogy?

— Hát nézzen körül ebben a kávéházban. Szétnézett.

— Szétnézett?

— Szét.

— Na, ki nem pöfékel itt? No, mondja.

— Hát . . .

— Na, csak kifele.

— Hát csak a nagyságos ur nem.

— No, igen, csak én nem. A fene egye meg az ilyen dohányinséget. Hisz most is olyan füst van ebben a kávéházban, mint ezelőtt. Az ember majd megfullad. Hát hol itt a dohányinség? Megérem-e, hogy csakugyan nem lesz füst a kávéházakban. Ugye, soha?

Hustalan napok Olaszországban. Az olasz miniszteri érkező bizottság egyhanguan elhatározta, hogy rendeletet ad ki, amellyel két hustalan napot fognak bevezetni hetenkint. A tilalom marha-, sertés-, ló- és birkausra, valamint a szárnyasokra vonatkozik.

Löwensten M. utóda Horváth Nándor cs és kir. udvari szállító (IV., Vámbáz-körút 4. Telefon József 39—88 és 39—89. *Évtizedek óta az ország legnagyobb szállodáinak, vendéglőseinek és kávéházainak állandó szállítója.* Fióközet: IV., Türr István-utca 77. Telefon 11—48.

Hatósági kongya Székesfehérváron. A város közéletmező bizottsága a szerényebb igényű lakosság élelmészére városi kongyhat állított fel, melyet már az első héten sokan vettek igénybe. Egy ebéd ára 80 fillér, melyet tágas étkezőhelyiségben tálalnak föl, de el is lehet vitélni a kongyhábol. A nemes szociális intézmény vezetője Kováts A. Sándor városi tanácsos. Saára Gyula dr. polgármester felhívásban kéri a közönséget, hogy legyen félre minden álszeméret, barátkozzék meg az intézménnyel és karolja fel azt.

Meg akarják drágitani a villamos-jegyeket. A főváros gazdálkodásának, melyet a legutóbbi tiz esztendő alatt folytatott, az a következtetése, hogy a lakosság legszélesebb rétegeit akarja megterhelni, hogy földjezetet szerezhessen a kölcsönpénzek kamatainak törlesztésére. Az a főváros, amely közgyűlésein állandóan állást foglalt a fogyasztási adók ellen, most a legigazságtalanabb fogyasztási adókat tervezi, köztük a villamos-jegy megdrágitását, mert csak az ebből származó nagy jövedelemből reméli a költségvetés egyensúlyát és ezzel a mai rendszer továbbra való föntartását. Ide jutottunk. Lesz-e erőnk ezt megakadályozni?

A házbérrendelet. Tehát a lakókat megvédte a kormány a lakbérémelés újabb veszedelmétől. Azokat a lakókat, akik 5000 koronánál többet nem fizetnek. De az üzlethérekkel nem törődött. Se a háztulajdonosokkal, akik meg 100—200—300%-al többet fizetnek a házak jókarban tartásáért. Jövő számunkban objektív komo'ysággal foglalkozunk e rendelettel. Megvilágijuk jó oldalát és hibáit egyaránt. Most már se időnk, se helyünk nem volt.

Hol uzsonnázunk? A »Magyarország« szellemes tollú írója, —yes, így figurázza ki a kávéházi uzsonnázást eltöltő rendezést:

Két asszony sétál együtt. Így szól az egyik: — Szerettem volna otthon uzsonnázni, de látja, nem kaptam tejet. Most kénytelen vagyok kávéházba menni, pedig nem szeretek délután kávéházba járn.

— Oda hiába is menne. Hát nem tudja, hogy betöltötték a kávéházakban a délutáni kávé?

— Rémes. Akkor hát kénytelen vagyok lemondani egyetlen szenvedélyemről, az uzsonnákávéról.

— Nem kénytelen lemondani. Csakhogy nem a kávéházba kell mennie, hanem vendéglőbe. A vendéglőkre nem terjed ki a kávéháialom. Ott meguzsonnázhat.

— Ugy látszik egészen felfordult a világ. A multkor meg egy kávéházban színház után bécsi szeletet ettem vacsorára.

— Hisz éppen ez az. A vendéglősök addig panaszkodtak, hogy a kávéházakban megengedték a meleg húsételek, fröccs és egyéb korecsmái dolgok kiszolgálását, amíg most viszont náluk lehet meginni a délutáni tejeskávé és most a kávékos sirnak.

— Hát ezen roppant egyszerűen lehetne segíteni. Csak fel kell cserélni a cégláblákat. A

vendéglők fölé tegyék ki a kávéház föllírást és viszont.

Erre csakugyan nem gondolt senki. Pedig ennek az asszonynak igaza van. Csak ezt kellene megcsinálni és a megsértett világrend egyszerűen helyreállna.

Közgyűlés.

Az első magyar részvény serfőződe

t. c. részvényesei ezennel tiszteletteljesen meghívtnak a folyó évi november hó 18-án délelőtt 10 órakor a társaság VIII., Esterházy-utca 6. szám I. emeleti irodahelyiségében tartandó

XLIX. rendes közgyűlésére.

Napirend:

1. Az igazgatóság évi jelentése, a felügyelőbizottság által megvizsgált zárszámadások és mérleg előterjesztése, a kifizetendő osztalék megállapítása és a felmentvény feletti határozathozatal.

2. Három igazgatósági tag választása.

3. Öt felügyelőbizottsági tag megválasztása és illetményeik megállapítása.

Azon t. c. részvényesek, kik szavazójogukat gyakorolni akarják, sziveskedjenek részvényeiket azok szelvényeivel együtt, az alapszabályok 13. §-a értelmében legalább három nappal a közgyűlés előtt a Magyar Országos Központi Takarékpénztárnál (Budapest, IV., Deák Ferenc-utca 7. szám) térítvény ellenében letenni, hol a felügyelőbizottság által megvizsgált és helybenhagyott mérleg, valamint az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentései nyolc nappal a közgyűlés előtt a részvényesek rendelkezésére állanak.

Budapest, 1916. november 3-án.

Az igazgatóság.

A szerkesztő póstája.

S. Gy. Örömmel közöltük mai számunkban a kedves tárcát. Kérjük, hogy értékes cikkeivel is keressen fel minél hamarabb bennünket. — **K. S.** A házbérrendeletéről jövő számunkban emlékezünk meg. Az idő rövidsége miatt most már nem foglalkozhattunk e nagyjelentőségű rendelettel. — **A. B.** A téma sok. Helyünk kevés. A háboru okozta papirdrágaság és papirhiány nagyon megkötöz bennünket. De így is megteszünk mindent, amit csak lehet. — **S. V.** Bravó. Csak összefogni, csak együtt dolgozni. Így lehet eredményre számítani.

Császárfürdő Budapesten. Nyári és téli gyógyhely, a magyar Irgalmasrend tulajdona. Első-rangu kénes hévvizű gőzfürdő, kényelmes iszapfürdők, iszaporogatások, uszodák külön hölgyek és urak részére. Török-, kő- és márványfürdők, hőlég, szénsavas- és villamos vízfürdők. A fürdők kitűnő eredménnyel használatnak, főleg csuzos bántalmaknál és idegbajok ellen. Ivó-kúra a légzőszervek hurutos eseteiben s altesti pangásoknál. 200 kényelmes lakószoba. Szolid kezelés, jutányos árak. Gyógy- és zenedij nincs. Prospektust ingyen és bérmentve küld

az igazgatóság.

A BORSZÉKI MADONNA

savanyuviz, kitűnő borviz és asztaliviz.

Teljesen vasmentes, a bort és pezsgőt nem feketíti. Dus szén-savtartalmánál fogva az emésztést kedvezően befolyásolja.

Megrendelhető: Borszéki Fürdővállalat Részvénytársaságnál, Budapest, V. Nádor-u. 6. Telefon 157-81 és 162-84.

MODERN SZALLODA vidéki városban, legjobb helyen, 16 csinosan berendezett vendégszobával, 3 lakószobával, modernül berendezett és felszerelt étterem és kávéházzal, továbbá nagy söntés, amerikai jégverem, borpince, sör-hűtőpince, főző- és mosókonyha, vízvezeték, villanyvilágítás, cseléd-szobák, beálló-istálló és kocsiszinnel, épületekkel együtt családi okok miatt kedvező fizetési feltételekkel eladó. Nagy jövedelmezőség igazolható. Ügynökök kizárva. Bővebb felvilágosítást nyerni IX., Remete-utca 24., II. 1. alatt, déli 1-3 óráig. November 8-ától kezdve VIII. ker., Nap-utca 10. I. 4.

Pincér urak figyelmébe!

Fő- és fizetőpincér urak, kiknek oldalzsebtárca (papirospénz) vagy pinczértáska (apró- és ezüst számára) van szükségük, a melynek feneke nincs többé külön beillesztve, hanem a felsőrész az aljával egy daraból készült — a legutányosabb árak mellett szerezhetik be.

Molnár Vilmos

kesztyű- és sörváltógyárosnál.

Budapest, VII., Károly-körut 28. szám.

(Központi városház.)

Gummi- és halhólyag-különlégek tucatanként 2, 3, 4, 5 és 9 forint. Nagy raktár a legkiválóbb gyártmányú göröcsér, gumiharisnyák, sörváltók, szuszpenzoriumok és a legkülönbözőbb betegápolási cikkekben.

100 hektoliter

idei termésű kitűnő fajbor bevonulás miatt azonnal eladó hektoliterenkint 300 kor. a borpince Kiskunmajsa.

Távirati cím:

Wolf, Kiskunmajsa.

230 hl. hegyi bor

eladó Matta Á. képviselő gazdaságában Százhalombatta 25 km. Budapesttől.

Eredeti Czyprusi
(kisázsiai)
édes, erős

ASZUBOR

500 liter eladó. Ára: literje 7 kor.
Szállítás 50 litertől felfelé.
Postaminta 1 kor. beküldése ellenében. Nagy mennyiség válogatott erdélyi új bor!
Keleti L., Szászsebes,
Szeben-megye.

SAJT.

Többféle kemény és lágy sajtot legfinomabb minőségben gyárt, továbbá eredeti ementháliban állandóan nagy raktárt tart:

Stauffer és Fiai
magyarországi sajtgyárak Répcelak

Hirdetmény.

A hevesmegyei zagyvaszentjakabi (u. p. Szurdokpüspöki) fogyasztási szövetkezetben eladó

20 hektóliter

1915. évi muscat-ottonel bor, hektóliterenkint 500.— koronáért. Továbbá 20 hektóliter finom asztali fehér bor 1915. évi hektóliterenkint 400.— koronáért.

Szent-István dupla malátásör utolérhetetlen

Gyártja a
Kőbányai Polgári Serfőző R.-T.
Budapest—Kőbánya.

Iparsó

fagyalt, jegeskávé, hidegkészítmények előállításánál a jég szósására valamint hűtőkészülékekhez. Minden felvilágosítást és értesítést szóbeli vagy írásbeli kérésre díjmentesen nyújt
A Magyar Királyi Sójövedék Vezérügynöksége
BUDAPEST, V., Váci-körut 32. sz.

A Dunántul közel 40.000 lakossal bíró

Sopron városában
az igen jó hírnévnek örvendő
s nagy forgalommal bíró

Csitkovics Pál-féle kávéház

az üzlettől való visszavonulás
miatt szabad kézből eladó.

Érdeklődők forduljanak a tulajdonoshoz
Sopron, Várkerület 119

Hirdetmény.

Az alsódabasi közbirtokosság tulajdonát képező

kaszinó helyiség

a hozzá tartozó helyiségekkel együtt, ugymint lakás, vendéglőhelyiség, kamra, istálló, kert és pincével 1916 november hó 26-án délelőtt 10 órakor a kaszinó kistermében nyilvános árverésen három évre hasznóbérbe fog adatni.

Bővebb értesítést ad az

alsódabasi közbirtokosság gondnoka

Alsódabas (Pest-megye.)

TORLEY

DREHER ANTAL SERFŐZDEI R.-T.

BUDAPEST-KÖBÁNYÁN.

Városi iroda: VIII., József-utca 36.

Saját palack-töltés

Ajánlja kitűnő minőségű ászok-, király-, márcziusi-, kiviteli márcziusi-, korona- (à la pilseni), maláta-, bajor-, dupla márcziusi- és bak-sörét.

Különlegesség: dupla maláta kősör, kőkorsókban.
Nagyobb sörmenyiséget saját jégkocsijaiban szállít.

AZ „ERDÉLYI PINCZE - EGYLET”

császári és királyi udvari szállítók

KOLOZSVAROTT.

Sürgönczim: Bortermelők szövete, Kolozsvár.

Ajánlja egyenesen a szövetezeti termelő tagjaitól beszerzett és minden kiállításon elsőrendű érmekeket nyert tisztán kezelt és kitűnő minőségű fehér- és veres-, asztali-, pécsenye-, csemege- és gyógyborait.
Megkeresésére készséggel küld árlapot az igazgatóság.

ELSŐ MAGYAR RÉSZVENY-SERFŐZŐDE

Budapest-Köbánya.

Fennáll:

1854 óta

A legújabb technikai berendezésekkel felszerelt serfőzde évi gyártó képessége 1,000.000 hl.

Hordósörrendelés Budapestre: VIII., Esterházy-u. 6. Telefon József 4-29. Angyalföldi jégverem: Telefon 115-85. Budai jégverem: Telefon 43-40. Vidékre X. Külsőjászberényi-út 11. Telefon 52-58 és 52-60 Palacksörrendelés Budapestre és vidékre X. Külső Jászberényi-út 11. szám. Telefon 56-58. Budapestre a városi sörraktárakban is

Hirdetések

jutányos ár mellett felvételnek lapunk kiadóhivatalában

Budapest, IX.
Ferenc-körut 22.

Telefon: József 22-81.

COGNAC

Czuba-Durozier et Cie

francia cognac-gyár

Promontor.

Alapított 1884-ben.

Mielőtt

szükségletét valódi hegyi málna szörpben

fedezné, kérjen mintázott ajánlatot

STEINER ÉS LÖWY

első besztercebányai hidraulikus gyümölcs-sajtoló és szörpgyártó Besztercebányán

LITTKÉ L.

pezsgőboryár-telepe PÉCS.

Főraktár: Budapest, IV., Szép-utca 3.

Frigyes főherceg ő császári és királyi fensége, Salvator Lipót ő cs. és kir. fensége és „Nemzetközi Hálókocsi” és „Európai Express Vonat-társaság” szállítója.

PEZSGŐFAJOK:

„SPORT GRAND VIN SEC”, „CASINO EXTRA SEC”, „FORENLAND” (savanykás), „BRITANIA EXTRA DRY” (cukor nélkül)